

3

Kafadar

Saklı Hazine

Yaşar Bayraktar

MAVİ
KIRPI

İÇİNDEKİLER

İZCİ KAMPI.....	5
SALDIRIYA UĞRADIK!	18
GÜLME KRİZİ	36
ÇOK KORKTUM.....	45
KİLİTLİ KAPI	51
ŞİDDETLİ RÜZGAR	60
EN ZORLU YÜRÜYÜŞ	70
SAKLI HAZİNE.....	86

IZCI KAMPI

Selam Tekno Günlük,

Bugün sana uzaklardan yazıyorum. Burada internet olmadığı için yazdıklarım dan birkaç gün sonra haberin olacak, ama merak etme. Ben yaşadığım maceraları unutmadan tabletime yazacağım.

Şimdi sen nerede olduğumu merak ediyorsundur. Bu sabah sınıf arkadaşlarımız, Mesut öğretmenimiz ve eşiyle bir hafta sürecek bir izci kampına geldik!

Sabah erkenden okul bahçesinde toplandık. Büyük bir heyecanla, bizi kamp yerine götürecek servisin gelmesini bekledik. Hayatımızda ilk defa kampa katılacağımızdan yerimizde duramıyorduk. Sonunda servis geldi. Nadir'le ben en ön sıraya, şoförün arkasına oturduk. Mehmet de hemen ar-

kamızdaki koltuğa geçti ve yola koyulduk.

Kamp yerine ulaşınca, öğretmenlerimiz ilk olarak bizi Mahmut öğretmenle tanıştırdı.

- Çocuklar, sizi Mahmut Bey'le tanıştırayım. Mahmut Bey bu kampın lideridir.

Liderimiz neredeyse hayatının yarısını bu kampta geçirmiş. **Türkiye'de tırmanmadığı dağ, gezmediği köy ve kasaba kalmamış. Kim bilir ne maceralar yaşamıştır.** İlk fırsatta biraz sohbet etsek iyi olacak!

Liderimizle tanıştıktan sonra görevliler bize kamp yerini gezdirdiler. Burası büyük bir gölün kıyısında, ormanın içerisinde bir

yer. Etrafta çeşit çeşit ağaçlar var: Elmalar, erikler, cevizler... Hele bir de kırmızı dut var ki... Çok severim, ama mevsimi olmadığı için üzerinde hiç meyvesi yok.

Burada dörder kişilik sekiz yatakhane ve bir yemekhane var. Yatakhanelerin

her birine bir hayvan adı verilmiş ve kapısının yanına o hayvanın resmi asılmış. Etrafı gezdikten sonra bize yataklarımızı gösterdiler. Nadir, Mehmet ve Emre'yle beni aslan yatakhanesine

aldılar. Biz de, **"Aslan yattığı yerden belli olur!"** diyerek ilk iş etrafı temizledik.

Bu arada annemi arayıp sağ salım kamp yerine geldiğimizi haber verdim. Bu kampa gelmeyi çok istiyordum. Geldiğim için çok da mutluyum, fakat ilk defa ailemden bu kadar uzak kalacağım. Daha şimdiden annemi, babamı özledim.

Yatakhane ranzalar var. Her zaman bir ranzada yatmak istemişimdir. Tek çocuk olduğum için haliyle evimizde ranza yok.

Burada ranzaları görünce çok sevindim ve üst katlardan birine hemen yerleştim.

Çantalarımızı odalardaki dolaplara yerleştirdik. Mehmet yanında iki tane kitap getirmiş. **“Yatmadan önce okuyoruz,”** dedi. Ormanda akşam dışarı çıkamayacağımıza göre iyi bir fikir olabilir diye düşündük.

